

BARVY, KTERÉ NEVIDÍME

když zapadá slunce,
sedíme v trávě
a vlasy se ti ve větru
pohupují jak loďka
v tichu před bouří,

pak ve tři ráno
slyším ten pláč
pod tíhou tvých víček,
chytanu tě za ruku
a přes kapky slané vody
vidím všechny ty barvy,
kterýma hrajou tvé oči,

nakonec rty,
ani vesmír nechápe krásu,
kterou v ten moment vidím,

i když tě opouštím,
vím, že ty chvíle
zabraňují nám žít černobíle
ve světě plném lásky

HVĚZDY NA TVÁŘÍCH PRINCEZEN

na tvé tváři, jak na noční obloze,
pozoruju dalekohledem moře hvězd,
v ten moment se cítím důležitější
než kdejaký významný astrolog,

k tvému srdci hledám na mapě
nejrozmanitější cesty,

a že jich je,

už dávno dobře vím,
že na tebe neplatí bezduché sladké slova,

že ráda bloumáš nejtmašími hvězdy,
zatímco v dáli slavík pje svou melancholickou píseň,
jsi jako bludiště, ve kterém se ztratí dobrodruh i básník,

i když v tomto případě jejich role splývají

